

Nyári fényszilánk

Árnyékot rajzol a nap a válladra,
megbújva nézlek a tópart árnyában.
Nevetsz – a világ ettől más lesz,
és minden percben új nyár terem.

Keveset mondok, de sokat érzek,
néha úgy tűnik, mintha nem lennék elég neked.
De maradok – nem azért, mert könnyű,
hanem mert melletted valahogy teljes vagyok.

Ott a csendben, mikor csak a szél beszél,
én akkor is figyellek – még ha nem is kérsz.
Kételyeim belül dúlnak,
de a szívem nem adja fel – teérted küzd minden nap.

Szeretni nem mindig dallam és fény,
néha csendes, halk remény.
De ha rám nézel, és maradsz velem,
tudom, hogy ez az érzés – örökre nyár lehet bennem.